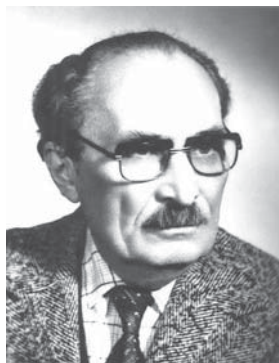

CRISTOFOR SIMIONESCU

(17. 07.1920 – 06. 08. 2007)

Comunitatea științifică din Republica Moldova a aflat cu adâncă îndurerare despre trecerea în eternitate la 6 august curent a academicianului Cristofor Simionescu, figură proeminentă a lumii științifice și culturale românești din ultimii 60 de ani, ctitorul școlii moderne de chimia polimerilor naturali și sintetici, conducător excepțional de instituții

academice, creator de asemenea instituții. Profesorul de chimie organică și macromoleculară Cristofor Simionescu este membru corespondent (din 1955), titular (din 1963) al Academiei Române și membru de onoare al multor Academii și Societăți științifice de pe mapamond, inclusiv al Academiei de Științe a Moldovei (din 1991), a condus Filiala din Iași a Academiei Române (din 1963) și Institutul de Chimie Macromoleculară „Petru Poni” (din 1970). Este unul din pilonii chimiei românești și a celei universale.

Academicianul Cristofor Simionescu este ultima mare personalitate a unei generații care a cunoscut ilustra pleiadă de profesori chimiști, ctitori de catedre, laboratoare, direcții de cercetare, școli de chimie etc. Fără îndoială, de la ei a preluat profesorul Cristofor Simionescu marea pasiune a cercetării, excelentul spirit de organizare a vieții științifice, optimismul sănătos și permanenta încredere în forța binelui, conștiința mereu trează și tendința de a descoperi și a pune în adevărata lui valoare talentul, înzestrarea deosebită, spiritul tânăr etc. Cristofor Simionescu a trăit vremuri dificile, izbutind să adune o operă impresionantă prin dimensiuni, polivalentă prin preocupările sale și să-și manifeste rarele calități de organizator și dirigitor al complexei vieți științifice. Printre multiplele și febrilele pasiuni ale acestui om de un uimitor dinamism și neobișnuită voință și-au găsit loc istoria chimiei și munca de propagare și popularizare a științei. Diferite aspecte ale activității acestui savant de notorietate mondială confirmă încă odată cât de multe se pot face totuși într-o singură viață de om.

Născut pe 17 iulie 1920 la Dumbrăveni județul Suceava, a avut parte de o temeinică pregătire, fiindu-i primă învățătoare mama sa. După absolvirea Liceului Național din Iași, urmează studiile universitare la Facultatea de Chimie Industrială de la Școala Politehnică (azi Universitatea Tehnică „Gh. Asachi”) din Iași, pe care o absolvște în 1944 cu mențiunea „magna cum laudae”. După susținerea strălucită a tezei de doctorat (1948), se încadrează în învățământul tehnic superior, ajungând în scurt timp profesor și șef al Catedrei de Celuloză și Hârtie (1949), prorector (1951) și rector (1954) al prestigiosului Institut Politehnic din Iași. Din acest moment începe ascensiunea unei strălucite cariere de profesor, angajat

cu dăruire și pasiune în dificila muncă de sporire a prestigiului școlii românești în general, modernizând-o, adăugându-i noi nume de savanți-cercetători și profesori, pregătiți de el.

Una dintre cele mai importante lucrări ale sale, *Tratat de chimie a compușilor macromoleculari* (în 4 volume) reunește într-un tot întreg problemele de fizică, fizico-chimia polimerilor cu cele de sinteză și cu proprietățile compușilor macromoleculari. Cristofor Simionescu este autorul a aproape o mie de lucrări științifice originale, publicate în reviste de prestigiu din țară și de peste hotare, pe lângă altele peste o mie de articole și eseuri despre învățământ, știință, filozofie, istoriografie, risipite în diverse periodice ale timpului respectiv etc. A mai scris peste 30 de cărți de factură didactică sau monografică.

Activitatea multiplă a profesorului Cristofor Simionescu se axează pe cele trei componente definitorii ale unei cercetări științifice angajate plenar în opera de prosperare a societății românești: cercetarea fundamentală-cercetarea aplicativă-inovarea și dezvoltarea tehnologică. În cadrul Școlii de Chimie Macromoleculară, ilustrată de Cristofor Simionescu, cercetarea fundamentală și cercetarea aplicativă se află într-un echilibru dinamic cu oscilații spre dreapta sau stânga în funcție de vârsta ciclului de lucrări în domeniul fundamental sau aplicativ, exigențele strategice ale statului, comenzile sociale etc. Înalta competență științifică și profesionalismul performant al liderului păstrează neafectat echilibrul între componentele principale din sfera cercetare-dezvoltare și inovare. Având anvergura imaginației adevăratului creator în știință, precum și o solidă predispoziție pentru filozofie, Cristofor Simionescu a formulat și fundamentat o nouă concepție despre originea vieții pe pământ, înscriindu-și astfel numele în rândul enciclopediștilor lumii.

Cristofor Simionescu a fost un bun cunoscător și susținător al cercetărilor academice de la noi, întreținând relații de prietenie și colaborare cu savanții de la Chișinău. Toți cei care l-au cunoscut personal sau opera și activitatea sa de neprețuit, au ținut să constate că academicianul Cristofor Simionescu a fost un om cu chip frumos, un adevărat mag al științei, un spirit vizionar universal, un exemplu de personalitate, care s-a risipit cu dăruire într-o muncă dificilă de cercetare și organizare a științei, manifestându-și din plin calitățile deosebite de om de cultură, tactul nobil, predispoziția pentru un dialog constructiv, atrăgând prin toate aceste calități generoase simpatia și adevărată admirarea tuturor celor din jur.

Dumnezeu să-l ierte și să-l așeze la locul ce i se cuvine pe bună dreptate în împărăția Sa. Sufletele noastre îndurerate îi vor păstra mereu memoria.

Acad. Gheorghe DUCA, președintele A.Ș.M., acad. Pavel VLAD, m.c. Aurelian GULEA, m.c. Constantin TURTA, dr.hab., Dumitru BATÎR, dr.hab. Tudor LUPAȘCU, dr.hab. Mihai REVENCO